VAN DE VOORZITTER AAN DE LEDEN

Toen mijn voorganger in deze functie mij vroeg zijn taak in het Genootschap over te nemen, verkeerde ik nog in de mening voorzitter te worden van een rustige, langs gebaande wegen, voortschrijdende vereniging van geologen en mijnbouwers. Ik werd al snel uit deze droom gewekt want er borrelden, door mij onvermoede, krachten omhoog, die mij in eerste instantie destructief leken voor het Genootschap in zijn huidige vorm, ja zelfs voor het Genootschap in zijn geheel. De Mijnbouwkundige Sectie, historisch en geografisch geworteld in Limburg met wat losse bindingen in het Westen, zag haar fundamenten onder zich ineenstorten door het sluiten van de mijnen in die provincie. Een deel van het bestuur van de Geologische Sectie twijfelde aan het nut of aan de mogelijkheid van behoud van een samengaan tussen geologen en mijningenieurs binnen één genootschap. Van beide sectie-besturen kwamen voorstellen om de secties op te heffen en een andere organisatievorm te kiezen. De rustig tussen mijnbouwkundige en geologische formaties meanderende genootschapsrivier dreigde te verwilderen.

De vergaderingen van de Raad van Bestuur bruisten enige maanden van botsende gedachten, waaruit tenslotte onder meer de volgende punten naar voren kwamen:

1. Het samengaan van mijnbouwers en geologen dient gehandhaafd te blijven.
2. De Mijnbouwkundige en Geologische Secties kunnen geen wezenlijke taak meer vervullen.
3. Een reorganisatie van de huidige bestuursvorm verdient overweging, ja, lijkt onvermijdelijk.
4. Het Genootschap dient zich te bezinnen op nieuwe beleidslijnen en nieuwe initiatieven, teneinde bij de leden de belangstelling voor het Genootschap als vereniging van mijnbouwers en geologen samen te hernieuwen.

Op dit laatste punt nu, zou ik gaarne een persoonlijke visie willen geven. Ik geloof namelijk niet, dat wij het Genootschap kunnen karakteriseren als een twee-eenheid van geologen en mijningenieurs. Naar ik meen is het beter te denken aan een samengaan van drie groeperingen nl. ten eerste de geologen, werkzaam in de zuivere wetenschap aan de universiteiten, ten tweede de geologen, werkzaam in de toegepaste wetenschap, èn ten derde de mijningenieurs. Ik geloof niet, dat er twijfel over bestaat, dat deze drie groepen elkaar nodig hebben, meer nog, elkaar kunnen en moeten stimuleren.

Bij mij, als geoloog behorende tot de tweede groep, is de vraag gerezen of niet - meer dan voorheen - de geologen, werkzaam aan de universiteiten, vervreemden van de toepassing van hun wetenschap in de mijnbouw. Deze vraag werd mij ingegeven door de geringe belangstelling van de eerste groep voor lezingen op dit gebied, welke ik meende te constateren. Maar ook door de bescheiden plaats, welke aan vakken als ertsgeologie en oliegeologie wordt toegekend in de opleiding van geologen aan de universiteiten. En dat, terwijl toch een belangrijk deel van onze geologen in deze praktische richtingen hun toekomst moeten zoeken. Dat ik dit facet van de problematiek binnen het Genootschap in het bijzonder aanroer, is, omdat ik hierover uit eigen ervaring kan spreken.

Tot de mijningenieurs zou ik het volgende willen zeggen. Ook Uw wetenschappelijk werk in de mijnbouwkunde is het publiceren waard! Samenvattingen van de huidige kennis van metallurgische processen, van ertsverwerkingstechnieken en van ontginningsmethoden zullen zeker ook lezers onder de geologen vinden. Bij kritiek van mijnbouwzijde over het specialistisch geologisch karakter van ons tijdschrift past naar mijn gevoel ook wel wat zelfkritiek.

Het Bestuur van het Genootschap zal zich tot taak moeten stellen de verbindingen tussen de drie groepen van leden, waar verbroken, te herstellen en, waar zwak, te versterken. Het verheugt mij dan ook, dat ik heb mogen constateren, dat de Reorganisatie Commissie aan het karakter en wezen van ons Genootschap zoveel aandacht heeft geschonken.

Ik dring er bij U allen in binnen- en buitenland op aan het hieronder volgende, eerste informatieve rapport van deze Commissie te bestuderen en hierop te reageren. Het gaat om de toekomst van Uw Genootschap!

G.L. Krol.